

Η μάχη για τον πλανήτη Οικολόγεια: μια περιπέτεια για ένα βιώσιμο μέλλον

Μια φορά κι έναν καιρό σε έναν μακρινό και όμορφο πλανήτη που τον ονόμαζαν «Οικολόγεια» ζούσαν πολλά χαρούμενα και υγιή νανάκια, οι Οικονάνοι. Ο πλανήτης ήταν αρκετά ζηλευτός γιατί ήταν καταπράσινος με πολλά ποτάμια και λίμνες και είχε όλα όσα χρειάζονταν τα νανάκια για να ζουν ξένοιαστα χωρίς προβλήματα. Τα νανάκια φύτευαν δέντρα και φυτά και τα φρόντιζαν με μεγάλη λαχτάρα. Έτρωγαν ό,τι καρπούς έπαιρναν από αυτά και κάποια από τα ζώα που μεγάλωναν στις μικρές φάρμες τους. Αγαπούσαν τον μικρό τους πλανήτη και τον φρόντιζαν ώστε να παραμένει πάντα όμορφος. Έτσι παρέμενε βιώσιμος για όλα τα πλάσματα που κατοικούσαν εκεί. Και οι μέρες κυλούσαν χαρούμενα με γέλια και τραγούδια.

Κι ενώ όλα αυτά συνέβαιναν στον πλανήτη Οικολόγεια, από την άλλη πλευρά η Σκοτεινία Καταστροφή ήταν μία μάγισσα που δεν ήθελε να βλέπει ευτυχισμένα πλάσματα. Πετούσε με τη σκούπα της πάνω από πλανήτες και κόσμους και χρησιμοποιούσε το μαγικό της ραβδί για να καταστρέψει κάθετι όμορφο και χαρούμενο που συναντούσε. Το ίδιο άσχημα συναισθήματα είχε όταν πέταξε πάνω από τον πλανήτη Οικολόγεια. Ήθελε όλα να τα χαλάσει κι έτσι το πανούργο μυαλό της άρχισε να σκέφτεται πώς θα μπορούσε να το πετύχει. Μια τέλεια ιδέα την έκανε να χαρεί. Χωρίς να χάνει χρόνο πήρε το μικρό μαγικό της ραβδί κι άρχισε να κάνει μαγικά. Στόχος της ήταν να καταστρέψει τον πανέμορφο και καταπράσινο πλανήτη και ταυτόχρονα την ευτυχία των Οικονάνων. Άμπρα κατάμπρα και σιγά σιγά ο πλανήτης άρχισε να αλλάζει εικόνα.

Εκεί όπου υπήρχαν δάση εμφανίστηκαν μεγάλα εργοστάσια. Αυτά επεξεργάζονταν τους καρπούς από τα δέντρα και τα φυτά και παρήγαγαν συσκευασμένα τρόφιμα και ποτά πλούσια σε ζάχαρη και λιπαρά και δυστυχώς χαμηλής θρεπτικής αξίας. Τα μικρά χωριουδάκια γέμισαν με μαγαζιά που πουλούσαν λαχταριστές λιχουδιές, γλυκίσματα και γρήγορο φαγητό. Οι Οικονάνοι έμειναν έκπληκτοι με όλες αυτές τις αλλαγές. Ήταν κάτι πρωτόγνωρο για αυτούς. Και βέβαια δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στον πειρασμό. Δοκίμασαν όλα αυτά τα καινούργια τρόφιμα που υπήρχαν στον μικρό τους πλανήτη και ξετρελάθηκαν. Πώς ζούσαν μέχρι τώρα χωρίς να έχουν γευτεί αυτά τα απίθανα πράγματα;

Το κακό δεν άργησε να έρθει. Το αποτέλεσμα ήταν να σταματήσουν πλέον οι περισσότεροι Οικονάνοι να καλλιεργούν φυτά και να φροντίζουν το περιβάλλον. Μάλιστα τους άρεσε τόσο πολύ το συσκευασμένο φαγητό, που προτιμούσαν να τρώνε κυρίως αυτό κι όχι τα φρούτα και τα λαχανικά με τα οποία είχαν συνηθίσει να τρέφονται όλο τον προηγούμενο καιρό. Έτσι δημιούργησαν από μόνοι τους κι άλλα εργοστάσια κι ασχολούνταν οι πιο πολλοί με την επεξεργασία και παρασκευή φαγητού που ήταν αρκετά νόστιμο από τη μία πλευρά αλλά πολύ ανθυγιεινό από την άλλη. Επιπλέον, δημιούργησαν μεγάλες κτηνοτροφικές μονάδες αφού οι ανάγκες πλέον σε ζωική τροφή είχαν αυξηθεί σημαντικά. Οι διατροφικές τους συνήθειες άλλαξαν και μάλιστα προς το χειρότερο. Κανένας δεν φανταζόταν το μεγάλο κακό που θα συνέβαινε στον πλανήτη και βέβαια στον ίδιο τους τον εαυτό.

Εννοείται ότι ο νέος τρόπος ζωής των νάνων είχε μεγάλες συνέπειες τόσο για το περιβάλλον όσο και για τους ίδιους. Η ατμόσφαιρα και όλο το οικοσύστημα γενικά άρχισε να μολύνεται από τους πολλούς ρύπους που έβγαζαν τα εργοστάσια και όχι μόνο, αφού τα σκουπίδια πλέον της καθημερινότητας ήταν πολύ περισσότερα. Τα δάση σιγά σιγά καταστρέφονταν κι η φύση έχανε τη ζωντάνια και την ομορφιά που

είχε. Παράλληλα, οι Οικονάνοι ξεκίνησαν να αντιμετωπίζουν προβλήματα με την υγεία τους που με τον καιρό γίνονταν όλο και πιο σοβαρά κι επικίνδυνα για τη ζωή τους. Ένιωθαν πιο αδύναμοι σιγά σιγά, κουράζονταν πολύ εύκολα και κάθε άλλο παρά ενέργεια για τη ζωή είχαν. Το ίδιο έντονα είχε επηρεαστεί και η εξωτερική τους εμφάνιση. Το δέρμα τους έχανε τη σφριγηλότητά του και την ομορφιά του. Και το πιο σημαντικό, είχε επηρεαστεί αρνητικά ο μέσος όρος ζωής των νάνων. Έτσι αυτός ο πανέμορφος κι αξιοζήλευτος μικρός πλανήτης που υπήρχε κάποτε και για τον οποίο ήταν περήφανα τα νανάκια έπαψε να υπάρχει. Από έναν πράσινο πλανήτη μεταμορφώθηκε σε έναν γκριζό. Φυσικά όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να αλλάξει και η ψυχολογία των Οικονάνων. Τα πλάσματα που κατοικούσαν εκεί ήταν πλέον δυστυχισμένα. Κανένας φυσικά, δεν είχε όρεξη για γλέντια και τραγούδια. Και όλοι ξέχασαν πόσο ευτυχισμένα ζούσαν πριν συμβούν όλα αυτά.

Η Σκοτεινία Καταστροφή που περνούσε με την σκούπα της πάνω από την Οικολόγεια και παρακολουθούσε τη ζωή των Οικονάνων ήταν πολύ ικανοποιημένη από τις μαγικές δυνάμεις της και από το γεγονός ότι κατάφερε να αλλάξει τις συνήθειές τους και να καταστρέψει έναν πλανήτη. Και κάθε φορά που πετούσε με τη σκούπα της από εκεί ψηλά γελούσε με την ψυχή της. Τι θα έκαναν τώρα τα δυστυχισμένα νανάκια;

Ευτυχώς, για καλή τους τύχη ένα περιστέρι που θυμόταν τις χαρούμενες μέρες στην Οικολόγεια μετέφερε τα άσχημα νέα της καταστροφής του όμορφου πλανήτη στην καλή νεράιδα της φύσης, την Ελπιδόχαρη. Εκείνη στεναχωρήθηκε τόσο πολύ με όλα αυτά που άκουσε που αποφάσισε να κάνει κάτι για να διορθώσει την άσχημη αυτή κατάσταση. Πήρε το μαγικό της ραβδί και πέταξε πάνω από τον γκριζό πλανήτη.

Έξω από ένα μικρό σπίτι καθόταν ένα μικρό κορίτσι κι έκλαιγε. Ήταν πολύ λυπημένο. Η Ελπιδόχαρη το πλησίασε και το ρώτησε: «Πώς σε λένε γλυκό μου κορίτσι;». Κι εκείνη απάντησε: «Είμαι η Καραμελία.». «Γιατί είσαι τόσο λυπημένη;», την ξαναρώτησε. Κι η Καραμελία της εξήγησε πόσο όμορφος και ζωντανός ήταν ο μικρός πλανήτης τους και πόσο χαρούμενη ήταν η ζωή όλων των Οικονάνων πριν η Σκοτεινία Καταστροφή κάνει τα μαγικά της. Τότε υπήρχαν μόνο χαμογελαστά πρόσωπα και όλα τα πλάσματα ήθελαν να ζουν εκεί. Η Οικολόγεια ήταν ο πιο όμορφος πλανήτης ανάμεσα σε άλλους. Δυστυχώς τώρα κανένας δεν ενδιαφερόταν για το περιβάλλον. Κι αυτός ήταν ο λόγος που ήταν περισσότερο στεναχωρημένη. Είχε χαθεί κάθε ελπίδα για να γίνουν όλα όπως πριν.

Η Καραμελία είχε μάθει από μικρή ότι η βιώσιμη διατροφή είναι πολύ σημαντική για τον πλανήτη και για τον καθένα που την εφαρμόζει ξεχωριστά. Και τα αποτελέσματα της αδιαφορίας των πλασμάτων που ζούσαν εκεί για την υγιεινή διατροφή ήταν πλέον εμφανή στη φύση. Η καλή νεράιδα την καθήσυχασε και της είπε ότι θα τη βοηθήσει να γίνουν όλα όπως πριν. Πήρε το μαγικό της ραβδί και το κούνησε πάνω από την Καραμελία. Έτσι της έδωσε λίγη από τη δύναμή της. Τώρα η Καραμελία ένιωθε πιο δυνατή και ήταν πολύ χαρούμενη. Αποφάσισε να κάνει τα πάντα για να βοηθήσει την Οικολόγεια.

Σκοπός της ήταν εκτός από την προώθηση της βιώσιμης τροφής να κάνει ξανά γνωστή τη σημαντικότητά της στους Οικονάνους και να τους πείσει να την χρησιμοποιούν στη διατροφή τους. Πρώτα, άρχισε να φυτεύει δέντρα και να φροντίζει τα φυτά. Στη συνέχεια έκανε αυτό που της είχε μάθει η μαμά της, να παίρνει τους καρπούς τους και να μαγειρεύει υγιεινά και βιώσιμα γεύματα. Έτσι, άρχισε να μοιράζεται τα γεύματά της με τους φίλους της και τους γείτονές της. Δίπλα στα μαγαζιά με το επεξεργασμένο φαγητό άνοιξε μαγαζιά με τα δικά της υγιεινά

γεύματα που ήταν πολύ νόστιμα. Παράλληλα, διοργάνωνε εκδηλώσεις και φεστιβάλ για τη βιώσιμη τροφή. Αυτά περιελάμβαναν εργαστήρια μαγειρικής με γευσιγνωσίες φυτικών πιάτων και ενημερώσεις με εκπαιδευτικό χαρακτήρα ώστε να διαδοθεί το μήνυμα της βιώσιμης τροφής και οι Οικονάνοι να ενθαρρυνθούν ξανά να υιοθετήσουν πιο βιώσιμες διατροφικές επιλογές.

Η Καραμελία έγινε πολύ δημοφιλής στον πλανήτη και όλοι την αγαπούσαν. Οι Οικονάνοι παρακολούθησαν πολλές ενημερώσεις κι έμαθαν όλους τους τρόπους με τους οποίους μπορούσαν να εφαρμόσουν τη βιώσιμη διατροφή. Έτσι, άρχισαν να μειώνουν την κατανάλωση κρέατος, η οποία απαιτεί πολλούς πόρους και προκαλεί μεγάλες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και προτιμούσαν να καταναλώνουν περισσότερο φρούτα και λαχανικά και γενικά προϊόντα που προέρχονται από φυτικές πηγές. Επίσης, φρόντιζαν η διατροφή τους να περιλαμβάνει κυρίως εποχιακά αλλά και βιολογικά προϊόντα. Η συμπεριφορά τους δε θύμιζε καθόλου τον τρόπο ζωής που ακολουθούσαν τον τελευταίο καιρό. Κατάλαβαν ότι όλες αυτές οι αλλαγές δεν βοηθούσαν μόνο τους ίδιους αλλά και το περιβάλλον και άρχισαν να το αγαπούν ακόμα πιο πολύ. Έτσι, ζούσαν ευτυχισμένοι και γεμάτοι ενέργεια, γιατί κέρδισαν πάλι την υγεία και την ομορφιά τους. Τα τραγούδια και τα γέλια επέστρεψαν στην καθημερινότητά τους. Έμαθαν για τα καλά τη σημασία της υγιεινής διατροφής, αφήνοντας πίσω τις τροφές χαμηλής θρεπτικής αξίας με πολλά λιπαρά. Ο πλανήτης με τη σειρά του έγινε και πάλι καταπράσινος, καλύτερος και πιο βιώσιμος τόπος για όλα τα πλάσματα που ζούσαν εκεί. Η Σκοτεινία Καταστροφή από την άλλη πλευρά σταναχωρήθηκε πολύ με αυτή την εξέλιξη και πέταξε με τη σκούπα της σε τόπους μακρινούς, ενώ αποφάσισε ότι δεν θα τους ενοχλούσε ξανά.